

6. נטישת הגייפ
 כאן נטשו השודדים הנמלטים את הגייפ הגנוב, בו השתמשו להגיע אל הבנק ולהימלט ממנו, ופתחו בריצה לתוך השדה, וכעבור מרחק קצר — למחבואי הפרדס שבהמשך השדה. שם המתין להם רכב אחר. השוטרים, בשלב זה, פתחו על הבורחים באש.

5. סילוק המכונית
 התמונה הבאה בשיחזור: השודדים מסלקים את מכונית הפרדסן (המודגמת בתצלום על ידי הגייפ המשטרה) מהשביל. למזלם, היו מפתחות המכונית במתג התנועה, והם יכלו לסלקה תוך שניות. השביל מוביל לכביש אשדוד-תל-אביב.

לעשות, זה לגשש כסומא באפילה. החוקי רים נאלצים לעבוד בפרך, כשעיניהם קשורות. ולהתפלל לנס.
 בשוד בראשון, הפילתם הועילה. במשך 18 יום, מאז בוקר השוד, ולמרות שבידיהם היו חמישה חשודים — לא הצליחו החוקרים להתקדם אפילו צעד אחד בפינוח התעלומה.
 ואז אירע הנס: ביום ה-18 לחקירה — נתגלה מלוא השלל, וחלק מהנשק. למחרת, התגלה החלק האחר של הנשק. עד כמה היה זה נס, סירבו החוקרים לפרט. מאליה מובן גם שהם סירבו לאשר כי הצליחו למצוא מודיע, שהעלה אותם על העקבות הנכונים.

חשוד אלים, נוקשה, עקשן

ב עקבות התפתחות זו, נוצר מצב משעשע, ככל שהוא עגום: השלל — נתגלה. נשק השוד — נתגלה. ורק השודדים עדיין לא נתגלו. שכן הי חשודים שבידי המשטרה עדיין נמצאים, למרות הנסיבות החשודות בהן נעצרו, במצב טוב למדי, מנקודת ראותם: צוות החוקרים חסר עדיין הוכחות להרשעתם בפשע המיוחס להם.
 כך, למרות צערם של השודדים על הפסד רבע מיליון ל"י, עלולים הם ליתנחם בכך שלפחות לא יבלו שנים בריכלא.

דבר אחד ברור מעל לכל ספק: אם החשודים שעצרה המשטרה הם אכן הי שודדים — יצטרכו החוקרים לעמול קשה כדי להוכיח את אשמתם בביצוע השוד. (המשך בעמוד 26)

הם התחבאו שם לא על-מנת להימלט, אלא כדי לתפוס מחסה, בחששם שהשוטרים יפתחו עליהם באש, בתגובה על היריות מצד השודדים בזמן המיירוף. חשוד שלישי, ניסים לביא, זינק בנקודה זו לים — לבוש מכף רגל ועד ראש.

7. החשודים מתחבאים
 קבוצת סלעים בחוף פלמים, בנקודה בה מצולמים שני הגברים, גילתה המיטטרה שניים מהחשודים שעצרה. לדברי המיטטרה, כאן, מאחורי

שוב הסתבך והתערפל ללא מוצא כאילו לשודדים, קשה היה שלא להיות מופתעים, למרות כל התיכנון המוצלח, מהצלחתי תם הראשונה. למרות היתקלותם הבלתי צפויה בשני שומרים שפתחו עליהם בראש, הצליחו להסתלק, ללא נפגעים — כשבאמתחתם רבע מיליון ל"י.

כרעם ביום בהיר

ה פתעתם השנייה היתה נעימה פחות: דרך נסיגתם נחסמה — בי אקראי — והשנייה היקרות שהם איבדו, במאמץ לפנות את ציר נסיגתם. עלו להם ביוקר.
 למרות זאת, ולמרות העובדה שמייד לאחר השוד תפסה המשטרה חמישה חשודים — לא נתפס השלל, לא נתפס הנשק. במשך 18 ימים ארוכים, יכלו השודדים לשמוח בהצלחתם.
 גם למשטרה לא חסרו הפתעות.

השוד הענק נפל עליה כרעם ביום בהיר. אף שמך של מידע קודם לא הסתגן אליה. לא היה בכך פלא. המשטרה היום איננה ערוכה עוד ללחום בפשע של הי יום. בשל מדיניות שכר שערווייתית, מאבדת המשטרה, טיפין טיפין, את מיטב חוקריה ואנשי הניהול שלה. מסיבות נוספות, היא נותרה לאחרונה כמעט ללא מודיעים בעולם הפשע — בעיקר בגלל גל הרציחות האחרון ששטף שם, ושהיה מיועד להשתיק לשונות חופשיות מדי. ללא מודיעים, משטרה היא כמו שלושת הקופים המפורסמים: כל מה שנותר לה

שניים וחצי ק"מ מהנקודה בה נעצרו חמשת החשודים בתום המיירוף. תגלית זו אירעה 19 יום לאחר השוד. יום לפני כן גילתה המיטטרה, את כל שלל השוד. בתמונה: מפקד משטרת ראשון-לציון פקד גבריאל שטרנברג (במדים) וסמ"ר חיון.

8. גילוי הנשק
 מתחת לסלע זה, בחוף פלמים, גילו החוקרים על קרבי חים, בעזרת צוללן, כלי-נשק שבו השתמשו השודדים, לדברי המיטטרה, בשעת ביצוע השוד. המקום נמצא בריחוק